

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. birželio 5 d.
(byla Nr. AG1-174/11-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės (pranešėja) ir Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo H. N. T. patikslintą skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas H. N. T. kreipėsi į Komisiją su patikslintu skundu (toliau – skundas), kuriuo Komisijos prašo: „1. Panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos 2026-04-17 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini). 2. Įpareigoti Inspekciją iš naujo išnagrinėti mano 2026-04-13 prašymą iš esmės.“

Skunde nurodo, kad 2026 m. balandžio 13 d. kreipėsi į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija) dėl galimai neteisingai įrengtos parkavimo aikštelės adresu *(duomenys neskelbtini)*, Vilniuje (toliau – 2026 m. balandžio 13 d. skundas). 2026 m. balandžio 17 d. gavo atsakymą, kuriuo atsisakyta nagrinėti Prašymą dėl tariamai suėjusio senaties termino. Pažymi, kad apie galimą pažeidimą sužinojo tik prieš kelias savaites, kai paaiškėjo, kad pagal projektą numatyta parkavimo vieta Nr. 71 realiai nėra įrengta. Teigia, kad skundžiamas Sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas. Pareiškėjo vertinimu, netinkamai pritaikytas senaties institutas. Inspekcija atsisakė nagrinėti 2026 m. balandžio 13 d. skundą remdamasi senaties terminu, tačiau neįvertino, kad nagrinėjamas pažeidimas yra tęstinio pobūdžio. Parkavimo vieta Nr. 71 iki šiol nėra įrengta pagal patvirtintą projektą, todėl pažeidimo padariniai egzistuoja nuolat. Pareiškėjo nuomone yra pažeistas gero administravimo principas. Pažymi, kad viešojo administravimo subjektai privalo veikti vadovaudamiesi gero administravimo, proporcingumo ir objektyvumo principais. Teigia, kad atsisakymas nagrinėti 2026 m. balandžio 13 d. skundą iš esmės, neįvertinus visų faktinių aplinkybių, laikytinas šių principų pažeidimu. Taip pat pareiškėjas mano, kad buvo pažeista teisė į efektyvią teisių gynybą, buvo apribota teisė gauti sprendimą iš esmės dėl galimo teisės pažeidimo. Pareiškėjo vertinimu, buvo netinkamai įvertintos faktinės aplinkybės, nes apie pažeidimą sužinojo tik neseniai, todėl senaties termino taikymas šiuo atveju yra nepagrįstas.

Atsakovė Inspekcija prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjo skundą paaiškina, kad Inspekcijoje gautas pareiškėjo 2026 balandžio 13 d. skundas (Inspekcijoje reg. Nr. *(duomenys neskelbtini)*), kuriame nurodoma, kad teikiamas skundas dėl parkavimo vietų, esančių adresu *(duomenys neskelbtini)*, Vilnius. Nurodoma, kad

pareiškėjas naudoja parkavimo vietą, pažymėtą Nr. 71, joje parkuoja automobilį jau apie 10 metų. Kilo konfliktas su šalia esančiais kaimynais. Nurodoma, kad pagal projektą turėtų būti įrengta 11 parkavimo vietų, tačiau faktiškai įrengta tik 10. 2026 m. balandžio 13 d. skunde prašoma atsakyti į klausimus: 1. Ar parkavimo vieta Nr. 71 egzistuoja pagal projektą ir faktiškai? 2. Ar kaimynas turi teisę naudotis vietomis Nr. 70 ir 69? 3. Ar parkavimo aikštelė įrengta pagal planą, kurį jums išsiunčiau, ar pagal kitą projektą? 4. Ar galėtumėte patikslinti informaciją ir pateikti oficialų atsakymą? 5. Galit sunumeruoti pagal numerius, kas kam priklauso? 6. Ar galėsite atvykti į objektą ir atlikti gyvą bei išsamų tyrimą? Inspekcijos tarnautoja, patikrino Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) išrašo duomenis ir nustatė, kad daugiabučio gyvenamojo namo, Unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), (*duomenys neskelbtini*), Vilnius (toliau – Namas) statyba baigta 2016 m. Žemės sklypas, kuriame pastatytas Namas, priklauso privatiems asmenims. Patikrinus viešai prieinamą orto fotografinę informaciją, esančią „Google Earth Pro“ Inspekcijos tarnautoja nustatė, kad žemėlapiuose pakavimo aikštelė, dėl kurios pateiktas skundas, įžiūrima nuo 2015 metų rugsėjo mėnesio.

Pažymi, kad Inspekcijos kompetencija statybos valstybinės priežiūros srityje įtvirtinta Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – Priežiūros įstatymas) 7 straipsnio 2 dalyje. Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų. Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnio 3 dalies 6 punkte numatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu prašymas ar skundas viešojo administravimo subjektui pateiktas ne pagal kompetenciją.

Nurodo, kad vertinant pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skunde nurodytas aplinkybes, Inspekcija nustatė, kad parkavimo aikštelė, dėl kurios pateiktas skundas, įrengta ir Namas pastatytas prieš 10 metų, todėl vadovaujantis Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalimi pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundo nagrinėjimą nutraukė.

Atkreipė dėmesį, kad Inspekcijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. rašte Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – skundžiamas Sprendimas) taip pat nurodyta, kad Inspekcija nenagrinėja statinių pastatymo teisėtumo, suėjus pranešimų nagrinėjimo senačiai, nekontroliuoja parkavimo vietų klausimų, neatlieka užbaigtų statyti statinių valstybinės priežiūros ir nesprenžia civilinių klausimų bei nenagrinėja tarpusavio ginčų.

Pažymi, kad iš pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundo turinio matyti, kad tarp pareiškėjo ir kaimyno kilo nesutarimas dėl naudojimosi šalia Namo esančiomis parkavimo vietomis. Pareiškėjas kartu su 2026 m. balandžio 13 d. skundu pateikė ir žemės sklypo naudojimo tvarkos nustatymo planą, kas iš esmės rodo, jog ginčas yra kilęs dėl žemės sklypo naudojimosi tvarkos, kas pagal Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nustatytą reglamentavimą nepriskirtina Inspekcijos kompetencijai. Paaikšina, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.138 straipsnyje numatyta, kad civilines teises įstatymų nustatyta teise gina teismas. Pagal CK 5 straipsnio 1 dalį, kiekvienas suinteresuotas asmuo turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas.

Atsakovės vertinimu, 2026 m. balandžio 13 d. skunde nėra nurodyta pagrįstų argumentų dėl Skundžiamo sprendimo neteisėtumo, Pareiškėjas pateikia tik savo deklaratyvų vertinimą, kad Inspekcija, atsisakydama nagrinėti skundą dėl senaties termino, neįvertino, kad pažeidimas yra tęstinio pobūdžio ir pažeidimo padariniai egzistuoja nuolat. Paaikšina, kad įstatymo leidėjas Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje nustatytą skundų nenagrinėjimo pagrindą susiejo su konkrečia aplinkybe – laiko tarpu (10 metų) nuo pažeidimo padarymo, nesiejant to su pažeidimo pobūdžiu (tęstinis ar vienkartinis). Šis terminas taip pat nėra siejamas su skundą pateikusių asmens sužinojimu apie galimą pažeidimą. Inspekcija nustačiusi, kad galimas pažeidimas padarytas [prieš] daugiau nei 10 metų, nurodytos teisės normos pagrindu turėjo pareigą nenagrinėti skundo.

Atsakovė, pasisakydama pareiškėjo argumento, kad skundas nebuvo išnagrinėtas iš esmės, teigia, kad tai taip pat nepagrindžia skundžiamo Sprendimo neteisėtumo. Dar kartą pažymi, kad nurodytoje Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas visais atvejais

nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų. Paaiškina, kad tai, kad skundas nenagrinėjamas ir reiškia, kad Inspekcija neatlieka tyrimo, nenustato reikšmingų aplinkybių, apart pažeidimo padarymo laiko, nepasisako dėl statybos teisėtumo.

Pažymi, kad VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas, šis principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Minėtoje Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalies nuostatoje Inspekcijai nėra numatyta galimybė ar diskrecijos teisė nagrinėti skundą kai nustatoma, jog skundo padavimo metu nuo pažeidimo padarymo yra praėję daugiau nei 10 metų. Priešingi veiksmai, t. y. skundo išnagrinėjimas iš esmės, reikštų įstatymo viršenybės bei nepiktinaudžiavimo valdžia principų, ir Inspekcijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimą.

Teigia, kad Inspekcija, nagrinėdama pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundą veikė laikydamasi teisės aktų ir nustatytų procedūrų, o ta aplinkybė, kad priimtas sprendimas, nėra toks, kokio tikėjosi arba toks, kuris tenkintų pareiškėją, nedaro Inspekcijos skundžiamo Sprendimo neteisėtu.

Inspekcijos vertinimu, skundžiamas Sprendimas yra teisėtas ir motyvuotas, priimtas nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų. Skundžiamame Sprendime nurodytas ir įvertintos nustatytos reikšmingos aplinkybės, argumentai ir teisinis pagrindas, todėl skundžiamo Sprendimo naikinti nėra pagrindo (nėra nė vieno iš ABTĮ [Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas] 91 straipsnyje nurodytų pagrindų). Inspekcijos nagrinėdama pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundą, laikėsi Priežiūros įstatymu, VAI ir kitų teisės aktų nustatytos tvarkos bei reglamentavimo ir priėmė nustatytomis aplinkybėmis ir teisės normomis pagrįstą skundžiamą Sprendimą veikdama Inspekcijai nustatytos kompetencijos ribose.

Skundas netenkinamas

Byloje kilo ginčas dėl Inspekcijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* nenagrinėti pareiškėjo Prašymo Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 ir 3 dalių pagrindu teisėtumo.

Remiantis bylos medžiaga nustatytos ginčui spręsti aktualios faktinės aplinkybės:

1. Pareiškėjas kreipėsi į Inspekciją su 2026 m. balandžio 13 d. skundu dėl parkavimo vietų, esančių adresu *(duomenys neskelbtini)*, Vilnius (reg. 2026 m. balandžio 13 d. Nr. *(duomenys neskelbtini)*). Paaiškino, kad naudoja parkavimo vietą, pažymėtą Nr. 71, ir joje parkuoja savo automobilį jau apie 10 metų. Tačiau pagal projektą nuo pastogės iki pareiškėjo vietos turėtų būti įrengta 11 parkavimo vietų, o faktiškai yra įrengta tik 10. Dėl šios situacijos kilo konfliktas su šalia esančiais kaimynais. Pareiškėjo kaimynas turi parkavimo vietas Nr. 70 ir Nr. 69, tačiau teigia, kad pareiškėjas užima jo vietą ir kad vieta Nr. 71 apskritai neegzistuoja. Nurodo, kad anksčiau jis [kaimynas] turėjo nesutarimų su kitu kaimynu dėl vietų Nr. 68 ir Nr. 67. Kaimyno skundą gavo vakar, po 10 metų gyvenimo šiame kotedže. Nurodė, kad pasikalbėjęs su vienu iš kaimynų sužinojo, kad viena parkavimo vieta galėjo „dingti“ dėl to, kad įrengimas buvo atliktas ne pagal projektą (įrengtos salelės ir pan.). Pažymėjo, kad kai pirko kotedžą, visi pirkėjai iš vystytojo gavo po vieną parkavimo vietą ir turėjo galimybę įsigyti papildomą vietą pagal pirkimo sutartyje pateiktą išdėstymo projektą. Pardavėjas pareiškėjui nurodė, kad pareiškėjo parkavimo vieta Nr. 71 yra bendro naudojimo zonoje, tačiau yra rezervuota būtent pareiškėjui.

Pareiškėjas skunde Inspekcijai suformulavo tokius klausimus: „1. Ar parkavimo vieta Nr. 71 egzistuoja pagal projektą ir faktiškai? 2. Ar kaimynas turi teisę naudotis vietomis Nr. 70 ir Nr. 69? 3. Ar parkavimo aikštele įrengta pagal planą, kurį jums išsiunčiau, ar pagal kitą projektą? 4. Ar galėtumėte patikslinti informaciją ir pateikti oficialų atsakymą? 5. Galit sunumeruoti pagal numerius, kas kam priklauso. 6. Ar galėsite atvykti į objektą ir atlikti gyvą bei išsamų tyrimą?“

Kartu su skundu pareiškėjas inspekcijai pateikė sklypo plano ir žemės sklypo naudojimosi tvarkos ištrauką.

2. Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo 2026 m. gegužės 18 d. duomenys patvirtina, kad daugiabučio gyvenamojo Namų statyba baigta 2016 metais. Žemės sklypas, kuriame pastatytas Namas, priklauso privatiems asmenims.

3. Inspekcija skundžiamame Sprendime nurodė, kad vadovaudamasi Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalimi, kai pranešimas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų, ir atsižvelgdama į faktines aplinkybes, kurios paaiškėjo pradėjus nagrinėti minėtą Prašymą [2026 m. balandžio 13 d. skundą]: VĮ „Registru centras“ Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo duomenimis, daugiabučio gyvenamojo Namų statyba užbaigta 2016 metais; Žemės sklypas nuosavybės teise priklauso privatiems asmenims; patikrinus viešai prieinamą ortofotografinę „Google Earth Pro“ informaciją, nustatyta, kad žemėlapiuose parkavimo aikštelė įžiūrima nuo 2015 metų rugsėjo mėnesio. Informavo, kad pagal Inspekcijos kompetenciją, Prašymo nagrinėjimas nutraukiamas. Paaiškino, kad remiantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu ir Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalimi, Inspekcijos kompetencijai nepriskirta nagrinėti statinių pastatymo teisėtumą suėjus pranešimų nagrinėjimo senačiai. Netroliuoja parkavimo vietų klausimų. Užbaigtų statyti statinių valstybinės priežiūros neatlieka. Civilinių klausimų nesprendžia ir tarpusavio ginčų nenagrinėja. Pažymėjo, kad nors Inspekcija nagrinėjimą nutraukė dėl senaties, pažeistas teisės vis dar išlieka galimybė ginti teisme (vadovaujantis CK 1.138 straipsniu).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai ikiteismine tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje. Nagrinėdama ginčą, Komisija turi patikrinti viešojo administravimo subjekto priimto akto pagrįstumą bei teisėtumą šiais aspektais, visų pirma, ar jis priimtas kompetentingo subjekto; ar buvo laikytasi pagrindinių procedūrų, ypač taisyklių, turėjusių užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Sprendžiant klausimą dėl skundžiamo Sprendimo teisėtumo, pirmiausia pažymėtina, kad Inspekcija yra viešojo administravimo subjektas, veikė viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos VAI nuostatos, kurios, be kita ko, nustato viešojo administravimo principus, garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAI 1 straipsnio 1 dalis).

Viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad viešojo administravimo subjektai vykdydami įstatymais joms priskirtą veiklą, veikę tik taip, kaip numato teisės aktai.

Statybos valstybinė priežiūra atliekama Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo nustatyta tvarka (statybos įstatymo 31 straipsnio 1 dalis).

Ginčui aktualios Priežiūros įstatymo, kuris nustato teritorijų planavimo valstybinės priežiūros ir statybos valstybinės priežiūros tvarką, priežiūrą atliekančias institucijas, jų kompetenciją, pareigas ir teises (1 str. 1 d.), nuostatos. Pagal Priežiūros įstatymo 7 str. 1 d. statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija. Statybos valstybinė priežiūra apima: 1) prisijungimo sąlygų ir specialiųjų architektūros reikalavimų, specialiųjų paveldosaugos reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų (toliau – specialieji reikalavimai) išdavimo terminų laikymosi priežiūrą, išduotų prisijungimo sąlygų ir (ar) specialiųjų reikalavimų teisėtumo tikrinimą; 2) statybą leidžiančių dokumentų teisėtumo tikrinimą; 3) statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams tikrinimą; 4) statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą; 5) privalomųjų nurodymų pateikti reikalingą informaciją, dokumentus, pašalinti patikrinimų metu nustatytus teisės aktų pažeidimus teikimą; 6) statybos užbaigimo procedūros organizavimą; 7) šiame skirsnyje nurodytų dokumentų išdavimą; 8) statomų statinių avarijų tyrimą; 9) asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą; 10) konsultacijų ir metodinės pagalbos dėl statybos proceso teikimą ir kitus prevencinius veiksmus, kuriais siekiama mažinti pažeidimų vykdant statybą: teisės aktų analizę,

informacijos apie teisės aktų taikymą vertinimą ir viešinimą, prevencinius patikrinimus; 11) pranešimų apie statybos pradžią tikrinimą; 12) pažymų apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių teisėtumo tikrinimą; 13) kitus šiame įstatyme ir kituose statybos valstybinę priežiūrą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus su statybos valstybine priežiūra susijusius Inspekcijos veiksmus (7 str. 2 d.).

Statybą leidžiančių dokumentų išdavimo teisėtumo tikrinimas reglamentuotas Priežiūros įstatymo 10 straipsnyje, o statybos tikrinimas – Priežiūros įstatymo 11 straipsnyje. Inspekcija statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą tikrina viešojo administravimo subjektų, fizinių asmenų, juridinių asmenų ir jų padalinių, kitų juridinio asmens statuso neturinčių organizacijų ir jų padalinių pateiktų skundų pagrindu (17 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Statybos valstybinės priežiūros pareigūnas, tikrinantis statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą: patikrina <...> užbaigtos statinio statybos atitiktį projekto esminiams sprendiniams pagal pateiktus dokumentus, duomenis ir informaciją (17 straipsnio 2 dalies 1 punktas); prireikus, nuvykęs į vietą, apžiūri statinį ir palygina statinio projekte numatytus ir realiai įgyvendintus sprendinius (17 straipsnio 2 dalies 4 punktas). Jeigu asmuo pateikia skundą, statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo patikrinimas turi būti atliktas per 20 darbo dienų nuo visos skundai išnagrinėti būtinos informacijos gavimo dienos. <...> Patikrinimo rezultatai įforminami patikrinimo aktu. Patikrinimo aktą pasirašo patikrinimą atlikęs statybos valstybinės priežiūros pareigūnas. Patikrinimo aktas per 3 darbo dienas pateikiamas statybos užbaigimo aktą išdavusiam Inspekcijos teritoriniam padaliniui, deklaraciją apie statybos užbaigimą patvirtinusiam ekspertizės rangovui ir statytojui. Apie atliktą patikrinimą skundo pateikėjas informuojamas raštu per 3 darbo dienas nuo patikrinimo akto pasirašymo dienos, pateikiant patvirtintą patikrinimo akto kopiją (17 straipsnio 6 dalis).

Pažymų apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių teisėtumo tikrinimas reglamentuojamas Priežiūros įstatymo 18 straipsnyje. Tikrinimas atliekamas viešojo administravimo subjektų, fizinių asmenų, juridinių asmenų ir jų padalinių, kitų juridinio asmens statuso neturinčių organizacijų ir jų padalinių pateiktų skundų pagrindu (18 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Statybos valstybinės priežiūros pareigūnas, tikrinantis pažymos apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių teisėtumą prireikus, nuvykęs į vietą, apžiūri statinį ir palygina statinio projekte numatytus ir realiai įgyvendintus esminius projekto sprendinius (18 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Jeigu asmuo pateikia skundą, pažymos apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių teisėtumo patikrinimas turi būti atliktas per 20 darbo dienų nuo visos skundai išnagrinėti būtinos informacijos gavimo dienos. <....> Patikrinimo rezultatai įforminami patikrinimo aktu. Patikrinimo aktą pasirašo patikrinimą atlikęs statybos valstybinės priežiūros pareigūnas. Patikrinimo aktas per 3 darbo dienas pateikiamas statytojui ir statinio ekspertizės rangovui, patvirtinusiam pažymą apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių. Apie atliktą patikrinimą skundo pateikėjas informuojamas raštu per 3 darbo dienas nuo patikrinimo akto pasirašymo dienos, pateikiant patvirtintą patikrinimo akto kopiją (18 straipsnio 5 dalis).

Prašymų ir skundų nagrinėjimas reglamentuojamas Priežiūros įstatymo VI skirsnyje. Bendrosios skundų nagrinėjimo taisyklės nustatytos Priežiūros įstatymo 30 straipsnyje.

Atvejai, kada skundai nenagrinėjami ir jų nagrinėjimas nutraukimas nustatyti Priežiūros įstatymo 31 straipsnyje, kurio 2 dalyje nustatyta, kad skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų, o 3 dalyje nurodyta, kad jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės paaiškėja pradėjus nagrinėti skundą, skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama.

Komisijai pateiktu skundu pareiškėjas siekia skundžiamo Sprendimo panaikinimo ir atitinkamai įpareigojimo pateikti jam naują atsakymą. Pareiškėjo vertinimu, atsakovė netinkamai pritaikė senaties institutą. Inspekcija atsisakė nagrinėti 2026 m. balandžio 13 d. skundą remdamasi senaties terminu, tačiau neįvertino, kad nagrinėjamas pažeidimas yra tęstinio pobūdžio. Pareiškėjo nuomone yra pažeistas gero administravimo principas. Teigia, kad atsisakymas nagrinėti 2026 m. balandžio 13 d. skundą iš esmės, neįvertinus visų faktinių aplinkybių, laikytinas gero administravimo, proporcingumo ir objektyvumo principų pažeidimu.

Atsakovės vertinimu, Inspekcija, nagrinėdama pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundą veikė laikydamasi teisės aktų ir nustatytų procedūrų, o ta aplinkybė, kad priimtas sprendimas, nėra toks, kokio tikėjosi arba toks, kuris tenkintų pareiškėją, nedaro Inspekcijos skundžiamo Sprendimo neteisėtu. Pažymi, kad Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalies nuostatoje Inspekcijai nėra numatyta galimybė ar diskrecijos teisė nagrinėti skundą kai nustatoma, jog skundo padavimo metu nuo pažeidimo padarymo yra praėję daugiau nei 10 metų. Priešingi veiksmai, t. y. skundo išnagrinėjimas iš esmės, reikštų įstatymo viršenybės bei nepiktnaudžiavimo valdžia principų, ir Inspekcijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimą.

Todėl šioje byloje vertintina ne tai, kam priklauso konkrečios parkavimo vietos Žemės sklype ar kokia naudojimosi Žemės sklypu tvarka turėtų būti taikoma tarp privačių asmenų, o tai, ar Inspekcija, gavusi pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundą, pagrįstai nutraukė jo nagrinėjimą pagal Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 ir 3 dalis bei ar nevirsijo jai įstatymu suteiktos kompetencijos.

Vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 1 dalimi, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles. Atitinkamai asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1014 redakcija), 29 punkte įtvirtinta, jog prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAĮ 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais. Vadovaujantis Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalimi, skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų.

Pareiškėjas iš esmės nesutinka su Inspekcijos sprendimu dėl to, kad, jo vertinimu, senaties terminas pritaikytas formaliai ir nepagrįstai. Jis teigia, kad apie galimą pažeidimą sužinojo tik neseniai, o parkavimo vietos Nr. 71 neįrengimas yra tęstinio pobūdžio pažeidimas, kurio padariniai egzistuoja iki šiol. Vis dėlto šie argumentai nesudaro pagrindo daryti išvadą, kad Inspekcija turėjo teisę nepaisyti specialiajame įstatyme įtvirtinto 10 metų termino.

Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalis suformuluota imperatyviai – skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo ar skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų. Šioje normoje Inspekcijai nėra suteikta diskrecija kiekvienu konkrečiu atveju spręsti, ar nepaisant termino pabaigos skundas galėtų būti nagrinėjamas iš esmės. Priešingai, nustačius įstatyme įtvirtintą aplinkybę, viešojo administravimo subjektas privalo veikti taip, kaip nustatyta įstatyme, t. y. skundo nenagrinėti arba, jeigu ši aplinkybė paaiškėja pradėjus nagrinėjimą, procedūrą nutraukti.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjo skundas Inspekcijai pateiktas 2026 m. balandžio 13 d., o Nekilnojamojo turto registro duomenimis daugiabučio gyvenamojo namo statyba baigta 2016 metais. Be to, Inspekcija nustatė, kad parkavimo aikštelė ortofotografinėje „Google Earth Pro“ informacijoje įžiūrima nuo 2015 metų rugsėjo mėnesio. Šios aplinkybės leido Inspekcijai pagrįstai spręsti, kad pareiškėjo keliamas klausimas susijęs su statybos ar parkavimo aikštelės įrengimo aplinkybėmis, susiklosčiusiomis daugiau kaip prieš 10 metų.

Pareiškėjo argumentas, kad apie galimą pažeidimą jis sužinojo tik prieš kelias savaites, nekeičia Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalies taikymo. Šioje byloje aktuali norma sieja skundo nenagrinėjimo pagrindą ne su subjektyviu asmens sužinojimo apie galimą pažeidimą momentu, bet su objektyviu laiko tarpu nuo pažeidimų padarymo ar sprendimų priėmimo. Todėl pareiškėjo vėlesnis sužinojimas apie galimą neatitikimą tarp projekto ir faktinės situacijos savaime nepaneigia Inspekcijos pareigos taikyti specialiajame įstatyme nustatytą terminą.

Taip pat atmetinas pareiškėjo argumentas, kad nagrinėjamu atveju galimas pažeidimas laikytinas tęstiniu vien dėl to, kad parkavimo vieta Nr. 71, pareiškėjo vertinimu, iki šiol nėra įrengta pagal projektą. Pareiškėjo nurodomos aplinkybės siejamos su parkavimo aikštelės įrengimu ir statybos užbaigimu, t. y. su praeityje atliktais statybos ar teritorijos įrengimo veiksmais. Tai, kad šių veiksmų pasekmės pareiškėjui, jo vertinimu, išlieka aktualios ir šiandien, savaime nepaverčia pažeidimo tęstiniu tokia prasme, kad būtų galima netaikyti Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino. Priešingas aiškinimas iš esmės paneigtų įstatyme nustatytą 10 metų ribą, nes bet

kuris seniai užbaigtos statybos rezultatas galėtų būti ginčijamas neribotą laiką, vien remiantis tuo, kad jo padariniai tebėra jaučiami.

Vertinant Inspekcijos kompetenciją, reikšminga tai, kad pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skunde buvo keliami ne vien statybos teisėtumo klausimai, bet ir klausimai dėl konkrečių parkavimo vietų priskyrimo, kaimyno teisės naudotis vietomis Nr. 70 ir Nr. 69, parkavimo vietų sunumeravimo pagal naudotojus bei faktinio naudojimosi žemės sklypo dalimis. Kartu su skundu pateikta Žemės sklypo naudojimosi tvarkos ištrauka patvirtina, kad tarp pareiškėjo ir kitų privačių asmenų kilo ginčas dėl naudojimosi parkavimo vietomis. Tokie klausimai pagal savo pobūdį yra susiję su civiliniais teisiniais santykiais, Žemės sklypo naudojimosi tvarka ir privačių asmenų tarpusavio teisėmis, o ne su Inspekcijai Priežiūros įstatymo 7 straipsnyje priskirta statybos valstybinės priežiūros kompetencija.

LVAT savo jurisprudencijoje „ne kartą yra akcentavęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymo viršenybės (teisėtumo) principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu (turi remtis įstatymu ir atitikti jo reikalavimus), viešojo administravimo subjektų veikla turi būti vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją (lotynų kalba – *ultra vires*), pripažįstami neteisėtais (žr., pvz., 2006 m. liepos 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą administracinėje byloje Nr. I1-2/2006; 2008 m. lapkričio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I444-4/2008; 2010 m. lapkričio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A756-1486/2010; kt.). Viešojoje teisėje veikiantys įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgalinimus, kurie jiems yra suteikti konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, todėl plečiamas valdymo institucijų kompetencijos aiškinimas yra negalimas (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. lapkričio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A14-1052/2007; kt.) (LVAT 2023-08-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-361-520/2023).

Pagal teisinį reglamentavimą Inspekcija, tirdama asmenų prašymus bei skundus, gali veikti tik pagal teisės aktais nustatytą kompetenciją. LVAT savo praktikoje ne kartą pasisakė, kad viešojo administravimo subjektai, tiek teikdami administracines paslaugas pagal asmenų prašymus, nesusijusius su jų teisių pažeidimu, tiek vykdydami administracinę procedūrą pagal asmenų skundus dėl jų teisių pažeidimo, negali atlikti daugiau veiksmų arba priimti kitokių sprendimų, negu teisės aktai suteikia jiems teisę atlikti, t. y. negali vykdyti platesnės kompetencijos, negu jiems leidžia teisės aktai (LVAT 2012 m. kovo 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-602-1252/2012; 2022 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-487-463/2022).

Viešojo administravimo subjektas negali nepaisyti savo kompetencijos, net jeigu pareiškėjas siekia, kad būtent šis subjektas išspręstų jam aktualų ginčą. Inspekcija, gavusi pareiškėjo prašymą nustatyti, ar konkreti parkavimo vieta egzistuoja, kam priklauso konkrečios vietos ir kas turi teisę jomis naudotis, pagrįstai pažymėjo, kad ji nesprenžia civilinių ginčų, nekontroliuoja parkavimo vietų paskirstymo ir nenagrinėja privačių asmenų tarpusavio nesutarimų dėl naudojimosi jomis. Tokia išvada atitinka įstatymo viršenybės principą: viešojo administravimo subjektas turi veikti tik jam suteiktų įgaliojimų ribose, o ne pakeisti civilinių ginčų nagrinėjimo tvarką.

Pareiškėjo nurodomas gero administravimo principas taip pat nesudaro pagrindo naikinti skundžiamą sprendimą. Gero administravimo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą veikti rūpestingai, objektyviai, laiku ir motyvuotai, tačiau jis negali būti aiškinamas kaip leidžiantis institucijai nepaisyti aiškiai įtvirtintų specialiojo įstatymo reikalavimų. Šiuo atveju Inspekcija nustatė reikšmingas faktines aplinkybes, nurodė teisinį pagrindą, paaiškino, kodėl skundas pagal Inspekcijos kompetenciją nenagrinėjamas, ir atkreipė dėmesį, kad civilinės teisės gali būti ginamos teisme.

Komisija taip pat neturi pagrindo spręsti, kad Inspekcijos sprendimas buvo nemotyvuotas ar priimtas neįvertinus reikšmingų aplinkybių. Skundžiamame sprendime buvo nurodyti konkretūs faktiniai duomenys – NTR duomenys apie statybos pabaigą, informacija apie žemės sklypo nuosavybę, ortofotografiniai duomenys apie parkavimo aikštelės buvimą nuo 2015 metų rugsėjo mėnesio. Taip pat nurodytas teisinis pagrindas – Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 ir 3 dalys bei

kompetencijos ribas apibrėžiančios nuostatos. Todėl sprendimo turinys leidžia suprasti, kokiais motyvais Inspekcija rėmėsi ir kodėl pareiškėjo prašymas nebuvo nagrinėtas iš esmės.

Aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos išvada ir pageidauja, kad būtų atliktas faktinis patikrinimas vietoje, savaime nereiškia skundžiamo sprendimo neteisėtumo. Kai nustatomas imperatyvus skundo nagrinėjimo pagrindas, institucija neprivalo atlikti visų veiksmų, kurie būtų atliekami nagrinėjant skundą iš esmės. Priešingai, įstatymas tokiu atveju suponuoja procedūros užbaigimą nenagrinėjant skundo turinio. Todėl pareiškėjo argumentas, kad Inspekcija turėjo atvykti į objektą ir atlikti išsamų tyrimą, negali būti laikomas pagrįstu, nes tokia pareiga nekyla nustačius Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygas.

Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad Inspekcija, priimdama byloje skundžiamą 2026 m. balandžio 17 d. sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*), veikė pagal jai suteiktą kompetenciją, rėmėsi byloje nustatytais faktiniais duomenimis ir taikė ginčui aktualų specialųjį teisinį reglamentavimą. Pareiškėjo skundo argumentai nepaneigia skundžiamo Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes, pareiškėjo ir atsakovės argumentus bei taikytiną teisinį reglamentavimą, Komisija daro išvadą, kad Inspekcija pagrįstai nutraukė pareiškėjo 2026 m. balandžio 13 d. skundo nagrinėjimą, nustačiusi Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pagrindą, taip pat pagrįstai nurodė, kad privačių asmenų ginčai dėl naudojimosi parkavimo vietomis nepriskirtini jos kompetencijai.

Atsižvelgdama į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad Inspekcijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra teisėtas ir pagrįstas, todėl pareiškėjo skundo jame nurodytais argumentais tenkinti nėra pagrindo. Pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo H. N. T. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Komisijos narės

Birutė Pranevičienė

Daiva Bereikienė

Lionela Gelmanienė